

BIULETYN
SĄDU NAJWYŻSZEGO

nr 3-4/2022

z dnia 20 maja 2022 r.

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	9
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	25
PYTANIE PRAWNE DO IZBY DYSCYPLINARNEJ	30
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	31
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	42
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH.....	47
UCHWAŁY IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH.....	50

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 98/22

Pytanie prawne składu Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie komandytariusza niebędącego przedsiębiorcą o wypłatę przypadającego na niego zysku w spółce komandytowej jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu art. 118 k.c.?”

III CZP 99/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie, o którym mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ma charakter zbywalny w drodze cesji?”

III CZP 100/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu XV Wydziału Cywilnego Odwoławczego przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy właścicielowi nieruchomości położonej na obszarze ograniczonego użytkowania utworzonego dla lotniska, w razie przekroczenia wskutek ruchu lotniczego dopuszczalnego poziomu hałasu w budynku mieszkalnym znajdującym się na tej nieruchomości, przysługuje na podstawie art. 129 ust. 2 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r.,

poz. 1973) roszczenie o naprawienie szkody obejmującej nieponiesione koszty zapewnienia w tym budynku klimatu akustycznego zgodnego z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej, w braku obowiązku podjęcia przez właściciela działań w tym zakresie w związku z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania?

a w razie negatywnej odpowiedzi,

Czy właściciel nieruchomości położonej na obszarze ograniczonego użytkowania utworzonego dla lotniska, w razie przekroczenia wskutek ruchu lotniczego dopuszczalnego poziomu hałasu w budynku mieszkalnym znajdującym się na tej nieruchomości, może na podstawie art. 435 § 1 k.c. w zw. z art. 322 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r., poz. 1973) żądać naprawienia szkody obejmującej nieponiesione koszty zapewnienia w tym budynku klimatu akustycznego zgodnego z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej?”

III CZP 101/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie XV III Wydziału Gospodarczego przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wyłączenie zastosowania przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych z dnia 8 marca 2013 r. (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 424, ze zm.) na podstawie art. 3 pkt 1 tej ustawy do długów objętych postępowaniem upadłościowym implikuje konieczność zastosowania przepisów ogólnych o odsetkach ustawowych za opóźnienie czy też wyłącza zupełnie możliwość zaspokojenia

w postępowaniu upadłościowym odsetek naliczonych na podstawie tej ustawy?”

III CZP 102/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o opróżnienie lokalu mieszkalnego po stronie pozwanych najemcy i osób wywodzących swoje uprawnienie do zajmowania lokalu od najemcy (tzw. «domowników») występuje współuczestnictwo jednolite (art. 73 § 2 k.p.c.)?”

III CZP 103/22

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy byłemu właścicielowi może przysługiwać przeciwko posiadaczowi samoistnemu rzeczy roszczenie o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z niej (art. 224, 225 k.c.) za okres poprzedzający nabycie przez tego posiadacza własności rzeczy w drodze zasiedzenia?”

III CZP 104/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Częstochowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy żądanie zwrotu świadczenia wydanego drugiej stronie w wykonaniu kontraktu bezskutecznego względem masy upadłości, jeżeli ogłoszono upadłość obu kontrahentów, powinno nastąpić w trybie zgłoszenia wierzytelności, czy wyłączenia z masy

upadłości?

W przypadku, gdyby zasadne było wyłączenie z masy upadłości:

2. Czy jest możliwe wyłączenie z masy upadłości środków pieniężnych, które nie zostały wyodrębnione przez zgromadzenie na osobnym rachunku bankowym jako pochodzące z umowy bezskutecznej z mocy prawa, ustalonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego?

W razie pozytywnej odpowiedzi:

3. Czy jest możliwe zaspokojenie wierzyciela, któremu przysługuje żądanie o zwrot ceny uiszczonej w wykonaniu bezskutecznej czynności prawnej, ze środków pieniężnych uzyskanych wskutek sprzedaży nieruchomości zabezpieczonych rzeczowo (hipotecznie) – z pierwszeństwem przed wierzycielami hipotecznymi upadłego?”

III CZP 105/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w okresie obowiązywania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej kodeksu Napoleona dopuszczalne było ustanowienie przez współwłaścicieli nieruchomości zabudowanej budynkiem wielomieszkańcowym odrębnej własności lokali w tym budynku, a jeśli tak, to czy dopuszczalne było ustanowienie odrębnej własności lokali, z którą związane byłyby udziały we współwłasności części budynku przeznaczonych do wspólnego użytku przez właścicieli lokali?”

III CZP 106/22

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy gospodarstwo rolne przekazane na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (t.j. Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 z późn. zm.) następcy pozostającemu w ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej, należy do majątku wspólnego małżonków, czy do majątku odrębnego następcy na zasadzie analogii do umowy darowizny w rozumieniu art. 33 pkt 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1359)?”

III CZP 107/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Bankowy Fundusz Gwarancyjny, na którego wniosek postępowanie w sprawie zostało zawieszona na podstawie art. 176 § 2 k.p.c., jest stroną postępowania incydentalnego wszczętego wskutek wniosku złożonego przez stronę powodową o podjęcie tego postępowania?”

III CZP 108/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przysądzenie własności nieruchomości przed dniem 3 sierpnia 2008 roku przerywa bieg terminu zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu obciążającej tę nieruchomość?”

III CZP 109/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ustanowienie prawomocnym wyrokiem sądu rozdzielności majątkowej między małżonkami pozostającymi w ustroju wspólności majątkowej powoduje, że współmałżonek akcjonariusza, który samodzielnie objął lub nabył akcje imienne wchodzące w skład wspólności ustawowej, staje się również współuprawnionym z akcji i może wykonywać związane z nimi prawa korporacyjne?”

III CZP 110/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ogłoszenie upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej z likwidacją jej majątku należy traktować jak «ustanie członkostwa» w Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej w rozumieniu przepisu art. 58 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz.U.2021.1844 t.j.) i czy w związku

z tym Syndyk Masy Upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowej jest uprawniony do żądania zwrotu na rzecz upadłego wkładów wniesionych przez tą Kasę na obligatoryjny fundusz stabilizacyjny?”

III CZP 111/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej na skutek rozvodu odpowiedzialność małżonków będących współwłaścicielami lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomości, który wchodził w skład majątku wspólnego, za zobowiązania wobec wspólnoty mieszkaniowej z tytułu wydatków i ciężarów związanych z utrzymaniem nieruchomości wspólnej w części nieznajdującej pokrycia w pożytkach i innych przychodach, powstałe po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, jest odpowiedzialnością proporcjonalną w stosunku do udziałów we współwłasności lokalu, czy też każdy z małżonków ponosi odpowiedzialność za całość zobowiązania z tego tytułu, a zaspokojenie wspólnoty mieszkaniowej przez któregokolwiek z małżonków zwalnia drugiego?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 20/22 – z dnia 23 marca 2022 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„Czy naruszenie przez bank będący kredytodawcą obowiązku należytego zbadania zdolności kredytowej kredytobiorcy będącego konsumentem, na podstawie art. 9 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. 2019/1083 t.j.) i art 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. 2020/1896 t.j. ze zmianą) w zw. z art. 9 ust. 4 ustawy o kredycie konsumenckim oraz brak zdolności kredytowej konsumenta w dacie zawarcia umowy kredytu konsumenckiego skutkuje nieważnością umowy kredytu na podstawie art. 58 § 1 k.c. ewentualnie na podstawie art. 58 § 1 i 2 k.c.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 48/22 – z dnia 24 marca 2022 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Przewidziana w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (jedn. tekst: Dz. U. z 2017 r., poz. 2278) sankcja nieważności nie ma zastosowania do nabycia nieruchomości na podstawie prawomocnego postanowienia o podziale majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami.

III CZP 12/22 – z dnia 6 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Postanowienie o uchyleniu wyroku i umorzeniu postępowania
sąd drugiej instancji na posiedzeniu niejawnym może wydać
w składzie trzech sędziów (art. 386 § 3 w zw. z art. 367 § 3
w zw. z art. 374 k.p.c.).

III CZP 31/22 – z dnia 6 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej:

„Czy roszczenie przedsiębiorcy przeciwko konsumentowi
o zapłatę, którego termin przedawnienia nie krótszy niż dwa lata
rozpoczął bieg i nie upłynął przed dniem 9 lipca 2018 r. – ulega
przedawnieniu ostatniego dnia roku kalendarzowego zgodnie
z aktualnym brzmieniem art. 118 Kodeksu cywilnego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 53/22 – z dnia 6 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach:

„Czy podstawą wznowienia postępowania, o której mowa
w art. 401¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks cywilny
(t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1460 ze zm.) może być orzeczenie
Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wydane w trybie
pytania prejudycjalnego dotyczące takiego samego stosunku
prawnego?”

postanowiono umorzyć postępowanie.

III CZP 44/22 – z dnia 7 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Dzierżonowie

W postępowaniu o ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego sąd nie bada, czy roszczenie objęte tytułem wykonawczym przedawniło się (art. 794 k.p.c.).

III CZP 63/22 – z dnia 7 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu

1. W stosunku do byłego członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej syndyk kasy nie może domagać się wyrównania różnicy między wkładem zadeklarowanym, a wkładem wpłaconym.

2. Byli członkowie spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej uczestniczą w stratach bilansowych kasy na zasadach określonych w stosownej uchwale walnego zgromadzenia.

3. Roszczenie spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej o spełnienie przez byłych członków świadczenia pieniężnego z tytułu ich uczestnictwa w stratach bilansowych staje się wymagalne z chwilą wezwania ich do spełnienia tego świadczenia. W razie ogłoszenia upadłości kasy oszczędnościowo-kredytowej wezwania do spełnienia świadczenia, o którym mowa, dokonuje syndyk o ile przed ogłoszeniem upadłości walne zgromadzenie kasy podjęło uchwałę o pokryciu straty z uwzględnieniem świadczeń ze strony członków lub byłych członków kasy. Na skutek podjęcia takiej uchwały dochodzi do konkretyzacji obowiązku uczestnictwa w stratach kasy przez członków lub byłych członków kasy.

4. Roszczenie spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej

lub jej syndyka z tytułu uczestnictwa członków kasy lub byłych członków kasy w pokrywaniu strat bilansowych jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej. W odniesieniu do tego typu roszczeń członkowie lub byli członkowie kasy co do zasady mają status konsumenta.

III CZP 66/22 – z dnia 7 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie:

„Czy w aktualnym stanie prawnym, po zmianach Kodeksu postępowania cywilnego wprowadzonych ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1469), apelacja od postanowienia w przedmiocie wpisu do rejestru zastawów, o którym mowa w art. 41 ust. 4 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703 ze zm.), niepoprzedzona wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia tego postanowienia i doręczenie postanowienia z uzasadnieniem, podlega odrzuceniu jako z innych przyczyn niedopuszczalna (art. 373 § 1 KPC w zw. z art. 397 § 3 KPC w zw. z art. 13 § 2 KPC) oraz czy na skutek wniesienia apelacji wprost sąd uzasadnia z urzędu zaskarżone postanowienie?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 80/22 – z dnia 7 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

1. Wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania z uwagi na niemożność zachowania standardów ochrony środowiska przed hałasem w związku z funkcjonowaniem lotniska (art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,

t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1973) nie stanowi samodzielnej podstawy roszczenia odszkodowawczego z tytułu obniżenia wartości nieruchomości, określonego w art. 129 ust. 2 tej ustawy.

2. Za ograniczające sposób korzystania z nieruchomości w rozumieniu art. 129 ust. 2 ustawy mogą być uznane wyłącznie postanowienia aktu ustanawiającego obszar ograniczonego użytkowania określające nakazy, zakazy i zalecenia skierowane do właścicieli nieruchomości (art. 135 ust. 3a powyższej ustawy).

III CZP 54/22 – z dnia 13 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

W sprawie o rozwiązanie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zawiązanej przez kilka gmin dla realizowania celu polegającego na zaspokajaniu potrzeb ich mieszkańców

w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków nie istnieje między spółką a tymi gminami współuczestnictwo bierne konieczne; ochronę interesu gminy jako współnika zabezpiecza możliwość zgłoszenia interwencji ubocznej.

III CZP 54/22 – z dnia 13 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

W sprawie o rozwiązanie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zawiązanej przez kilka gmin dla realizowania celu polegającego na zaspokajaniu potrzeb ich mieszkańców w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków nie istnieje między spółką a tymi gminami współuczestnictwo bierne konieczne; ochronę interesu gminy jako współnika zabezpiecza możliwość zgłoszenia interwencji ubocznej.

III CZP 54/22 – z dnia 13 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

W sprawie o rozwiązanie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zawiązanej przez kilka gmin dla realizowania celu polegającego na zaspokajaniu potrzeb ich mieszkańców w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków nie istnieje między spółką a tymi gminami współuczestnictwo bierne konieczne; ochronę interesu gminy jako współnika zabezpiecza możliwość zgłoszenia interwencji ubocznej.

III CZP 76/22 – z dnia 13 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Sąd opiekuńczy może zagrozić osobie uprawnionej do kontaktów z dzieckiem nakazaniem zapłaty określonej sumy pieniężnej na rzecz osoby, pod której pieczę dziecko pozostaje za ich niezrealizowanie (art. 598¹⁵ § 2 k.p.c.) także wtedy, gdy w ugodzie użyto określenia, że uprawniony ma prawo do kontaktów z dzieckiem, a pominięto będący odpowiednikiem prawa obowiązek realizowania uzgodnionych kontaktów.

III CZP 85/22 – z dnia 13 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Kościanie

Złożenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie postanowienia z uzasadnieniem nie stanowi przesłanki dopuszczalności zażalenia na postanowienie, o którym mowa w art. 766¹ § 1 k.p.c.

III CZP 90/22 – z dnia 13 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Małoletni będący rodzeństwem (przyrodnim) nie są uczestnikami postępowania w sprawie o ustalenie kontaktów między nimi (art. 113⁶ k.r.o.).

III CZP 82/22 – z dnia 26 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Artykuł 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych uchyla obowiązek wezwania do uiszczenia opłaty w wysokości stałej lub stosunkowej, obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia, od nieopłaconej apelacji wniesionej przez radcę prawnego w sytuacji, gdy doszło do oddalenia jej wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i ma ten skutek, że termin do uiszczenia opłaty rozpoczyna bieg od chwili doręczenia stronie postanowienia o oddaleniu tego wniosku.

III CZP 91/22 – z dnia 26 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Głubczycach

W przypadku odmowy wszczęcia egzekucji na podstawie art. 804 § 2 k.p.c. z uwagi na oczywisty upływ terminu przedawnienia roszczenia wynikającego z tytułu wykonawczego, gdy wierzyciel nie przedłożył dokumentu, o którym mowa w art. 797 § 1¹ k.p.c., komornik wydaje postanowienie o pobraniu od wierzyciela opłaty stosunkowej w wysokości 10% egzekwowanego świadczenia na podstawie art. 30 zdanie pierwsze ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych.

III CZP 56/22 – z dnia 27 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

1. Przepis art. 442 pkt 1 k.p.c. ma zastosowanie do spraw wszczętych i niezakończonych przed jego wejściem – w życie (art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. poz. 1469 ze zm.).

2. Rozpoznając apelację, sąd drugiej instancji nie jest związany postanowieniem o odmowie przekazania sprawy, wydanym na podstawie art. 442 pkt 1 k.p.c. przez sąd przełożony na skutek przedstawienia sądu pierwszej instancji.

3. W sprawie wszczętej i niezakończonej w pierwszej instancji przed wejściem w życie art. 442 pkt 1 k.p.c., sąd drugiej instancji uwzględnia zarzut naruszenia tego przepisu, gdy to uchybienie mogło mieć wpływ na wynik sprawy; w takiej sytuacji uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z sądem pierwszej instancji.

III CZP 57/22 – z dnia 27 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Kwota objęta przewidzianym w art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz. U. z 2021 r. poz. 2439) pisemnym poleceniem złożonym bankowi przez posiadacza rachunku oszczędnościowego, rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego lub rachunku terminowej lokaty oszczędnościowej dotyczącym dokonania – po jego śmierci – wypłaty określonej kwoty pieniężnej na rzecz wskazanych przez niego osób: małżonka, wstępnych, zstępnych, lub rodzeństwa (dyspozycja wkładem na wypadek śmierci), nie podlega zaliczeniu

na schedę spadkową w rozumieniu art. 1039 § 1 k.c.

III CZP 74/22 – z dnia 27 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Depozytariusz, działający na podstawie art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (jedn. tekst: Dz. U. z 2021 r., poz. 605), jest uprawniony do zmiany statutu reprezentowanego funduszu inwestycyjnego tylko w zakresie wynikającym z art. 68 ust. 3 zd. 1 w związku z art. 18 ust. 2 pkt 2 tej ustawy; nie może dokonać zmiany tego statutu co do czasu trwania reprezentowanego funduszu inwestycyjnego.

III CZP 5/22 – z dnia 28 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

„Czy przesłanka podjęcia zawieszzonego postępowania, z uwagi na ogłoszenie upadłości pozwanego, zawarta w treści art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 498) umożliwiającą podjęcie postępowania przeciwko syndykowi tylko w przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym wierzytelność ta, po wyczerpaniu trybu określonego ustawą, nie zostanie umieszczona na liście wierzytelności, wymaga rozumienia pojęcia „wyczerpania” nie tylko jako zgłoszenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym, ale także – w razie odmowy jej umieszczenia na liście wierzytelności – skorzystania z przysługujących wierzycielowi środków zaskarżenia?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 13/22 – z dnia 28 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

„Czy spółdzielnia mieszkaniowa może podwyższać opłaty należne zgodnie z art. 4 ust. 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych od osób niebędących członkami spółdzielni, którym przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu użytkowego o kwotę podatku od towarów i usług, w szczególności w sytuacji, gdy w uchwałach organów spółdzielni wydanych na podstawie statutu nie określono, że stawki tych opłat są stawkami netto?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 16/22 – z dnia 28 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

„Czy użyty art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 233 z późn. zm.) zwrot «po wyczerpaniu trybu określonego ustawą» oznacza, iż postępowanie z powództwa wniesionego przed ogłoszeniem upadłości dłużnika o wierzytelność podlegającą zgłoszeniu do masy upadłości, zawieszona z powodu ogłoszenia upadłości dłużnika, może zostać podjęte z udziałem syndyka masy upadłości tylko wtedy, gdy wierzyciel zaskarżył odmowę uznania wierzytelności sprzeciwem do sędziego komisarza, a następnie zażaleniem do sądu upadłościowego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 40/22 – z dnia 28 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Sprzeczne z naturą stosunku prawnego kredytu indeksowanego do waluty obcej są postanowienia, w których kredytodawca jest upoważniony do jednostronnego oznaczenia kursu waluty właściwej do wyliczenia wysokości zobowiązania kredytobiorcy oraz ustalenia wysokości rat kredytu, jeżeli z treści stosunku prawnego nie wynikają obiektywne i weryfikowalne kryteria oznaczenia tego kursu. Postanowienia takie, jeśli spełniają kryteria uznania ich za niedozwolone postanowienia umowne, nie są nieważne, lecz nie wiążą konsumenta w rozumieniu art. 385¹ k.c.

III CZP 64/22 – z dnia 28 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

„Czy sąd na podstawie art. 479¹¹⁵ § 1 pkt 1 k.p.c., uwzględniając wniosek uprawnionego w przedmiocie wezwania do udzielenia informacji, o którym mowa w art. 479¹¹³ k.p.c., może zobowiązać podmiot wskazany w art. 479¹¹⁴ pkt 2 k.p.c., do udzielenia informacji o imionach i nazwiskach producentów, wytwórców, dystrybutorów, dostawców oraz innych poprzednich posiadaczy, od których lub na rzecz których nastąpiło nabycie lub zbycie towarów, korzystanie z usług lub ich świadczenie, jak również przewidywanych hurtowników i detalistów tych towarów lub usług, w przypadku użytkownika usług dostępu do Internetu posługującego się adresem IP?,

a w razie odpowiedzi negatywnej na powyższe pytanie:

Czy wyżej wymienione informacje mogą zostać udostępnione na podstawie art. 479¹¹⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.?”

postanowiono umorzyć postępowanie przed Sądem Najwyższym.

III CZP 69/22 – z dnia 28 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„1.Czy powództwo o usunięcie niezgodności stanu prawnego ujawnionego w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym może wytoczyć tylko osoba uprawniona do złożenia wniosku o dokonanie wpisu w księdze wieczystej na swoją rzecz, czy również osoba która wytoczyła powództwo w celu uzyskania wpisu na rzecz innego podmiotu, który to wpis otworzy drogę dla tej osoby do złożenia wniosku o dokonanie wpisu w księdze wieczystej na jej rzecz, w szczególności jeżeli została zobowiązana do wytoczenia takiego powództwa przez organ prowadzący postępowanie administracyjne?

2. Czy, jeżeli osoba która wystąpiła z powództwem o usunięcie niezgodności stanu prawnego ujawnionego w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym jest jedynie jedną ze współuprawnionych do złożenia wniosku o dokonanie wpisu (np. jednym ze spadkobierców jednego z zapisanych w przeszłości współwłaścicieli nieruchomości), w postępowaniu sądowym, po stronie powodowej albo pozwanej, powinni wystąpić wszyscy inni współuprawnieni, których prawa mogą być dotknięte wpisem?

3. Czy w sprawie z powództwa o usunięcie niezgodności stanu prawnego ujawnionego w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym sąd powszechny jest uprawniony do zbadania skutków prawnorzeczowych decyzji administracyjnej wydanej na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 423),

w szczególności jeżeli w tym samym czasie zawisło postępowanie administracyjne o stwierdzenie nieważności takiej decyzji?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 87/22 – z dnia 28 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

Z zawartej przed sądem ugody w przedmiocie kontaktów z dzieckiem wynika obowiązek takiego zachowania osoby sprawującej pieczę nad dzieckiem, które jest niezbędne do wykonywania albo właściwego wykonywania określonego w tej ugodzie sposobu utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez osobę uprawnioną (art. 598¹⁵ § 1 k.p.c).

III CZP 33/22 – z dnia 29 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku

1) Sprawa o orzeczenie przez sąd o wygaśnięciu spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu (art. 11 ust. 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, jedn. tekst: Dz. U. z 2021 r., poz. 1208) ma charakter majątkowy.

2) Odmawia podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 45/22 – z dnia 29 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Płocku:

„1. Czy w związku z uchyleniem art. 369 § 2 k.p.c. ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469) i w związku z art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności – wskazana w art. 328 § 4 k.p.c. przesłanka odrzucenia wniosku o doręczenie wyroku

z uzasadnieniem z powodu jego niedopuszczalności obejmuje swoim zakresem również złożenie takiego wniosku w dniu ogłoszenia wyroku, ale przed godziną jego publikacji?”

postanowiono przekazać zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi Sądu Najwyższego.

III CZP 49/22 – z dnia 29 kwietnia 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku:

„Czy rozliczenie z właścicielami lokali zaewidencjonowanych wpływów i wydatków funduszu remontowego oraz pozostałych nakładów na remonty nieruchomości, na podstawie art. 24¹ ust. 3 i 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, w przypadkach o których mowa w art. 26 ust. 1 oraz art. 24¹ ust. 1 i 4 ww. ustawy, następuje z uwzględnieniem wszystkich wpłat dokonanych przez osoby zobowiązane do ich uiszczenia – bez cezury czasowej, czy też obejmuje jedynie środki wpłacone na fundusz remontowy i zgromadzone od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2017 r., poz. 1596), czyli od dnia 9 września 2017 r.?”

oraz

Czy w przypadku wystąpienia z żądaniem rozliczenia w trybie art. 24¹ ust. 3 i 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, w przypadkach o których mowa w art. 26 ust. 1 oraz art. 24¹ ust. 1 i 4 ww. ustawy, rozliczenie powinno uwzględniać wyłącznie nakłady poczynione na remonty w obrębie danej nieruchomości, w której znajduje się lokal żądającego rozliczenia, czy także nakłady na remonty innych nieruchomości, będących

w zasobach danej spółdzielni?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 62/22 – z dnia 29 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

W sprawie o zapłatę przez dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego odszkodowania za szkodę łowiecką Sąd jest związany decyzją nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe ustalającą wysokość odszkodowania, która nie została zakwestionowana w terminie określonym w art. 46e ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo Łowieckie (obecnie tekst jedn.: Dz. U. z 2020 r., poz. 1683 ze zm.).

III CZP 75/22 – z dnia 29 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach

Zmiana umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, która nie została zgłoszona do sądu rejestrowego w terminie sześciu miesięcy od dnia jej dokonania, nie wywołuje skutków prawnych (art. 256 § 3 w zw. z art. 169 § 1 k.s.h.).

III CZP 77/22 – z dnia 29 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach:

„Czy art. 15zsz¹ ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w brzmieniu ustalonym ustawą z 28 maja 2021 r., o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2021.1090) zmieniający skład sądu rozpoznającego sprawę

z trzech sędziów na skład jednego sędziego oraz upoważniający prezesa sądu do zarządzenia rozpoznania sprawy w dotychczasowym składzie, ma zastosowanie do spraw wszczętych przed wejściem w życie tej ustawy i co do których wyznaczony już został skład trzech sędziów?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 79/22 – z dnia 29 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

W sprawie o ustalenie nieistnienia uchwały wspólnoty mieszkaniowej sąd nie jest związany ustaleniami dotyczącymi jej istnienia zawartymi w uzasadnieniu prawomocnego wyroku oddalającego powództwo o uchylenie tej uchwały.

III CZP 81/22 – z dnia 29 kwietnia 2022 r.w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

1. Wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania z uwagi na niemożność zachowania standardów ochrony środowiska przed hałasem w związku z funkcjonowaniem lotniska (art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jedn. tekst: Dz. U. z 2021 r., poz. 1973) nie stanowi samodzielnej podstawy roszczenia odszkodowawczego z tytułu obniżenia wartości nieruchomości, określonego w art. 129 ust. 2 tej ustawy.

2. Za ograniczające sposób korzystania z nieruchomości w rozumieniu art. 129 ust. 2 ww. ustawy mogą być uznane wyłącznie postanowienia aktu ustanawiającego obszar ograniczonego użytkowania określające nakazy, zakazy i zalecenia skierowane do właścicieli nieruchomości (art. 135 ust. 3a tej ustawy).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CSK 532/18 – wyrok z dnia 8 września 2020 r.

Art. 75 Konstytucji RP współkształtuje treść odpowiednich norm ustawowych, wpływa na kierunek ich wykładni, a także nakazuje ich stosowanie z uwzględnieniem funkcji i celu prawa do mieszkania. Zakreśla jednocześnie minimum obowiązków państwa (organów władzy publicznej).

V CSKP 123/21 – wyrok z dnia 22 października 2021 r.

1. Samo odniesienie danej oceny do rzeczywistości nie oznacza, że jest to wypowiedź o faktach, poddająca się weryfikacji pod kątem jej prawdziwości.

2. System ochrony dóbr osobistych nie może stanowić narzędzia do tamowania debaty publicznej. W demokratycznym państwie prawa szczególnej ochronie powinny podlegać komunikaty stanowiące element dyskursu politycznego.

IV CSKP 242/21 – postanowienie z dnia 25 października 2021 r.

Doradca tymczasowy nie może reprezentować w postępowaniu o ubezwłasnowolnienie osoby, której dotyczy wnioski o ubezwłasnowolnienie, jeśli doradca ten jest zarazem wnioskodawcą w tym postępowaniu.

V CSKP 102/21 – wyrok z dnia 17 listopada 2021 r.

1. Interwencja uboczna, wniesiona po stronie powoda dochodzącego wierzytelności dla siebie, nie przerywa biegu przedawnienia tej wierzytelności w stosunku do interwenienta będącego wierzycielem.

2. Stanowisko pozwanego zajęte w toku postępowania przed sądem, w którym pozwany wskazuje, iż dochodzone roszczenie przysługuje nie powodowi, ale interwenientowi ubocznemu występującemu po stronie powoda, może zostać ocenione jako uznanie roszczenia, przerywające bieg przedawnienia w stosunku do interwenienta (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).

I CSKP 127/21 – wyrok z dnia 17 listopada 2021 r.

Dom maklerski, biorący udział w emisji obligacji, nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz spółkach publicznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 185, poz. 1439 ze zm.) za treść materiałów, które nie są dokumentami informacyjnymi w rozumieniu art. 98 ust. 1 w zw. z art. 7-52 tej ustawy w brzmieniu obowiązującym do 29 listopada 2019 r.

IV CSKP 157/21 – wyrok z dnia 17 listopada 2021 r.

1. Odpowiedzialność oparta na art. 93 ust. 1 pkt 7, ust. 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2019 r., poz. 1843 ze zm.), aktualnie: art. 261 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2021 r., poz. 1129 ze zm.), dotyczy każdej sytuacji, w której do unieważnienia zamówienia publicznego

dochodzi z przyczyn leżących po stronie zamawiającego, bez względu na to, czy powoła się on na taką okoliczność wymienioną w ustawie – Prawo zamówień publicznych i czy ona faktycznie zaistniała.

2. Szkoda w ramach ujemnego interesu umownego w rozumieniu art. 94 ust. 4 ustawy z 2004 r. (art. 261 ustawy z 2019 r.) obejmuje jedynie uzasadnione (niezbędne) koszty uczestnictwa w postępowaniu o udzielenie zamówienia, które zostało unieważnione z przyczyn leżących po stronie zamawiającego.

III CSKP 88/21 – wyrok z dnia 26 listopada 2021 r.

Uznanie roszczenia co do zasady przerywa bieg przedawnienia także wtedy, gdy dłużnik podnosi zastrzeżenia co do jego wysokości (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).

II CSKP 96/21 – wyrok z dnia 26 listopada 2021 r.

Wadliwe (nieskuteczne) doręczenie dłużnikowi wniosku o zawezwanie do próby ugodowej lub wadliwe przeprowadzenie posiedzenia pojednawczego, mimo istnienia przyczyn do jego odroczenia (art. 156 k.p.c.), nie anuluje skutków wywołanych przez złożenie tego wniosku, w tym przerwania biegu przedawnienia.

W przypadku postępowania pojednawczego można mówić jedynie o teoretycznej nieważności tego postępowania, ponieważ postępowanie to nie kończy się wydaniem orzeczenia, które mogłoby zostać zakwestionowane środkiem zaskarżenia opartym na zarzucie nieważności postępowania.

IV CSKP 162/21 – wyrok z dnia 26 listopada 2021.

Przewidziany w art. 709¹⁵ k.c. obowiązek natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat nie jest obowiązkiem naprawienia szkody, a wynika bezpośrednio z umowy leasingu

I CSKP 126/21 – wyrok z dnia 3 grudnia 2021 r.

1. Jeżeli materiał prasowy podlegający sprostowaniu (art. 31a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe, jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 1914) jest skonstruowany w sposób, który z punktu widzenia rozsądnego, racjonalnie działającego odbiorcy pozwala uznać, że wynikają z niego określone fakty, to odniesienie się do tych faktów w tekście sprostowania nie może być uznane za pozbawione rzeczowości, choćby nawet sposób sformułowania wypowiedzi, wykorzystującej technikę sugestii, aluzji lub niedomówienia dawał możliwość odmiennej interpretacji.

2. W przypadku materiału filmowego wymaganie rzeczowości i odniesienia się do faktów spełniają nie tylko te wypowiedzi zainteresowanego, które odnoszą się do sporządzenia nagrania, zarejestrowanych w nim scen lub treści komunikatu słownego przekazywanego przez lektora, lecz także do faktów, które dla rozsądnego odbiorcy wynikają z zestawienia obrazu z komentarzem narratora.

III CZ 34/22 – postanowienie z dnia 12 stycznia 2022 r.

Wymogiem formalnym skargi kasacyjnej jest podanie adresów stron.

III CZ 58/22 – postanowienie z dnia 25 stycznia 2022 r.

Pismo sądowe umieszczone w Portalu Informacyjnym przed 29 listopada 2021 r. może zostać uznane za doręczone po upływie 14 dni, mimo jego niepobrania przez pełnomocnika (art. 15zsz9 ust. 3 zd. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (jedn. tekst: Dz. U. z 2021 r., poz. 2095 ze zm.)), tylko wówczas, gdy zostało opatrzone niebudzącą wątpliwości informacją, że zostało umieszczone w celu doręczenia zgodnie z art. 15zsz9 ust. 2 ustawy (stanowi e-doręczenie wywołujące skutki procesowe). Informacja ta musiała być dostępna w Portalu Informacyjnym dla pełnomocnika jeszcze przed pobraniem tego pisma.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY DYSCYPLINARNEJ

III CZP 98/22

Pytanie prawne składu trzech sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy brak unormowania kwestii wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w ustawie z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz. U. z 2021 roku, poz. 137) skutkuje koniecznością zastosowania art. 49 § 1 tej ustawy i dalej uregulowań wynikających z art. 55 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 roku o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz. U. z 2021 roku, poz. 1904), czy też zastosować należy wprost przepis art. 27 § 1 pkt 1a ustawy z dnia 8 grudnia 2017 roku o Sądzie Najwyższym odnoszący się do sędziów i asesorów wszystkich sądów?”

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 2/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy udział w składzie sądu powszechnego osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) powoduje a priori przypadek nienależytej obsady sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), czy też zachodzi konieczność badania, w konkretnych okolicznościach sprawy, czy doszło do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?

2. Czy udział w składzie sądu powszechnego osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) przy rozpoznaniu środka odwoławczego od orzeczenia sądu pierwszej instancji wydanego z udziałem sędziego powołanego

również na podstawie ww. przepisów prowadzić będzie w każdym przypadku do naruszenia art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.) lub art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej i wskutek czego wystąpi przypadek nienależytej obsady sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.)?

3. w razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie 2 czy sędzia wyznaczony do rozpoznania środka odwoławczego w sytuacji określonej w pytaniu nr 2 ulega wyłączeniu z mocy prawa, gdyż z uwagi na nienależytą obsadę sądu dojdzie do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?

4. w razie negatywnej odpowiedzi na pytanie nr 2 czy brak inicjatywy strony zmierzającej do oceny wpływu wadliwości procesu powoływania sędziego w konkretnych okolicznościach na naruszenie standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności zwalnia sąd odwoławczy od werbalizacji oceny występowania bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu z przyczyn związanych z przebiegiem procesu powołania sędziego (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), czy też każdorazowo w uzasadnieniu wyroku, w przypadku prawnego obowiązku jego sporządzenia, dla wypełnienia standardu sądu ustanowionego ustawą zachodzić będzie konieczność odniesienia się do okoliczności, jakie mogły

mieć na to wpływ?”

I KZP 3/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy udział w składzie sądu powszechnego osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) w postępowaniu incydentalnym jakim jest orzekanie w przedmiocie środków zapobiegawczych powoduje a priori przypadek nienależytej obsady sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), czy też zachodzi konieczność dodatkowego badania, w konkretnych i неповtarzalnych okolicznościach sprawy, czy doszło do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności – i wówczas aktualizuje się obowiązek każdorazowego zawarcia w uzasadnieniu orzeczenia Sądu odwoławczego oceny ewentualnego wpływu wadliwości procesu powoływania sędziego w konkretnych okolicznościach na naruszenie standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu powołanych przepisów, bez względu na to czy strony postępowania incydentalnego wykazały w tym zakresie stosowną inicjatywę zgłaszając zastrzeżenia do obsady Sądu I instancji;

2. Czy w przypadku stwierdzenia nienależytej obsady Sądu I instancji skutkującej bezwzględną przyczyną odwoławczą podczas procedowania przez Sąd I instancji w przedmiocie stosowania (przedłużenia) tymczasowego aresztowania (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.) a w konsekwencji uchylenia zaskarzonego postanowienia Sąd II instancji uprawniony jest do zastosowania tymczasowego aresztowania w postępowaniu odwoławczym wywołanym wniesionym zażaleniem «na korzyść» oskarżonego (podejrzanego), czy też mając na względzie treść powołanego przepisu, możliwym jest jedynie uchylenie zaskarzonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji?”

I KZP 4/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy udział w składzie sądu powszechnego osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) w postępowaniu incydentalnym jakim jest orzekanie w przedmiocie środków zapobiegawczych powoduje a priori przypadek nienależytej obsady sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), czy też zachodzi konieczność dodatkowego badania, w konkretnych i неповtarzalnych okolicznościach sprawy, czy doszło do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności

w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności – i wówczas aktualizuje się obowiązek każdorazowego zawarcia w uzasadnieniu orzeczenia Sądu odwoławczego oceny ewentualnego wpływu wadliwości procesu powoływania sędziego w konkretnych okolicznościach na naruszenie standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu powołanych przepisów, bez względu na to czy strony postępowania incydentalnego wykazyły w tym zakresie stosowną inicjatywę zgłaszając zastrzeżenia do obsady Sądu I instancji;

2. Czy w przypadku stwierdzenia nienależytej obsady Sądu I instancji skutkującej bezwzględną przyczyną odwoławczą podczas procedowania przez Sąd I instancji w przedmiocie stosowania (przedłużenia) tymczasowego aresztowania (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.) a w konsekwencji uchylenia zaskarzonego postanowienia Sąd II instancji uprawniony jest do zastosowania tymczasowego aresztowania w postępowaniu odwoławczym wywołanym wniesionym zażaleniem «na korzyść» oskarzonego (podejrzanego), czy też mając na względzie treść powołanego przepisu, możliwym jest jedynie uchylenie zaskarzonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji?”

I KZP 5/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Kaliszu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy termin «mierzwłocznie», użyty w art. 240 § 1 k.k., odnosi się jedynie do momentu powzięcia wiarygodnej wiadomości o czynie zabronionym, czy też może odnosić się do momentu, w którym zaktualizował się obowiązek denuncjacji?

2. Czy zwrot «mając wiarygodną wiadomość» opisuje stan wiedzy podmiotu czynu zabronionego, czy też czynność sprawczą?»

I KZP 6/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 240 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2021 r. poz. 2345) należy rozumieć w ten sposób, że:

1) użyty w tym przepisie termin «mając wiarygodną wiadomość» opisuje stan wiedzy zobowiązanego do denuncjacji i nie jest jej znamieniem czynności sprawczej,

2) użyty w tym przepisie termin «niezwłocznie» odnosi się do momentu, w którym zaktualizował się obowiązek denuncjacji o czynie zabronionym z art. 200 § 1 kk, tj.:

– do dnia 13 lipca 2017 r. – w przypadku osób, które powzięły wiarygodną wiadomość o czynie zabronionym z art. 200 § 1 kk jeszcze przed tym dniem,

– do momentu powzięcia wiarygodnej wiadomości o czynie

zabronionym z art. 200 § 1 kk – w przypadku osób, które wiarygodną wiadomość powzięły w dniu lub już po dniu 13 lipca 2017 r.,

3) w konsekwencji punktu 1 i 2 powyżej – przepis art. 240 § 1 kk pozwala na osiągnięcie do odpowiedzialności karnej osoby, która mając przed dniem 13 lipca 2017 r. (t.j. przed wejściem w życie ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz ustawy – Kodeks postępowania karnego) wiarygodną wiadomość o karalnym przygotowaniu, usiłowaniu albo dokonaniu czynu zabronionego określonego w art. 200 § 1 kk, nie zawiadomiła o tym organu powołanego do ścigania przestępstw niezwłocznie po dniu 13 lipca 2017 r.?

Czy też alternatywnie:

Czy przepis art. 240 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2021 r. poz. 2345) należy rozumieć w ten sposób, że:

1) użyty w tym przepisie termin «mając wiarygodną wiadomość» opisuje nie tylko stan wiedzy zobowiązanego, ale przede wszystkim czynność sprawczą,

2) użyty w tym przepisie termin «niezwłocznie» odnosić należy wyłącznie do momentu powzięcia wiarygodnej wiadomości o czynie zabronionym z art. 200 § 1 kk,

3) a w konsekwencji punktu 1 i 2 powyżej przepis art. 240 § 1 kk nie pozwala na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej osoby, która mając przed dniem 13 lipca 2017 r. (przed wejściem w życie ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz ustawy – Kodeks postępowania karnego) wiarygodną wiadomość o karalnym

przygotowaniu, usiłowaniu albo dokonaniu czynu zabronionego określonego w art. 200 § 1 kk, nie zawiadomiła o tym organu powołanego do ścigania przestępstw niezwłocznie po 13 lipca 2017 r.?”

I KZP 7/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy brak wymaganego zezwolenia na ściganie w rozumieniu negatywnej przesłanki procesowej określonej w art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k., zachodzi w sytuacji, gdy uchwała właściwego sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji zezwalająca na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej za zarzucane mu aktem oskarżenia przestępstwo, została w drugiej instancji utrzymana w mocy uchwałą Izby Dyscyplinarnej utworzonej w Sądzie Najwyższym na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r., poz. 5 ze zm.), bez względu na przedmiot i datę wydania tego orzeczenia oraz pomimo, że orzeczenie to nie zostało uchylone, w tym z powodu «nienależytej obsady sądu» w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. przy założeniu, że przy rozpoznawaniu zażalenia doszło do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności stawianego sądowi ustanowionemu ustawą w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a także mając na względzie, że oskarżyciel publiczny w świetle obowiązujących przepisów ustawy w zakresie odpowiedzialności karnej prokuratorów, nie miał innej procesowej możliwości uzyskania

wyamaganego zezwolenia na ściganie za przestępstwo chronionego immunitetem prokuratora, a oskarżona w wytoczonej przeciwko niej z oskarżenia publicznego sprawie karnej przed sądem powszechnym, będzie miała zagwarantowane prawo do sprawiedliwego i jawnego jej rozpatrzenia przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd ustanowiony ustawą?”

I KZP 8/22

Wniosek Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy – w świetle art. 27 k.p.k. i art. 15 § 2 k.p.w. – sądem funkcjonalnie właściwym do rozpoznania zażalenia na zarządzenie albo postanowienie wydane w ramach postępowania wznowieniowego w sądzie apelacyjnym, w wypadkach, w których ustawa przewiduje możliwość wniesienia takiego środka odwoławczego, jest sąd apelacyjny czy Sąd Najwyższy?”

I KZP 9/22

Wniosek Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy określone w art. 15zrr ust. 6 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 374 ze zm.), dodanym ustawą z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r.,

poz. 568), wstrzymanie biegu przedawnienia karalności w sprawach o przestępstwa, przestępstwa i wykroczenia skarbowe oraz w sprawach o wykroczenia dotyczy jedynie przedawnienia karalności czynów zabronionych, które zostały popełnione począwszy od dnia 31 marca 2020 r. (daty wejścia w życie tego unormowania), czy też odnosi się także do przedawnienia karalności takich czynów popełnionych przed tą datą?”

I KZP 10/22

Wniosek Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy akt delegowania sędziego, powołujący w postawie jego wydania art. 77 § 1 pkt 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych, określający czas trwania delegacji sędziego do innego sądu przez odwołanie się do czasu pełnienia przez niego funkcji organu administracji sądowej w innym sądzie (prezes sądu, wiceprezes sądu), powoduje, że udzielenie delegacji było bezskuteczne, a sąd, w składzie którego orzekał taki sędzia, był nienależycie obsadzony, czy też akt taki jest skuteczny przy ustaleniu, że delegowanie do innego sądu nastąpiło na okres 2 lat, a orzekanie przez takiego sędziego w sądzie, do którego został delegowany nie stanowi okoliczności wskazanej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.?”

I KZP 11/22

Wniosek Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„W związku z instytucją rozstrzygnięcia sporu o właściwość (art. 38 § 1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 5 października 2019 r.):

1) czy w wypadku sądu, którego właściwość została ustalona z delegacji (np. art. 36, art. 43 k.p.k.) sąd ten może wszcząć spór w trybie art. 38 § 1 k.p.k. z sądem wyższego rzędu, który wskazał ten sąd jako właściwy do rozpoznania sprawy?

2) czy rozstrzygając spór o właściwość, sąd orzeka o postanowieniu drugiego z sądów pozostających w sporze – poprzez jego utrzymanie w mocy albo uchylenie i przekazanie sprawy sądowi właściwemu, czy też ogranicza się wyłącznie do wskazania sądu, który jest właściwy do rozpoznania sprawy?

3) czy na postanowienie sądu wydane w następstwie rozstrzygnięcia sporu (art. 38 § 1 k.p.k.) przysługuje zażalenie?"

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 8/21 – z dnia 9 marca 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach:

„Czy przypadek naruszenia przez Sąd przepisu art. 100 § 1 k.p.k., nakazującego ustne ogłoszenie orzeczenia wydanego na rozprawie (w tym – co oczywiste – ogłoszenie wyroku) w ten sposób, że wyrok wydany na rozprawie nie zostaje ustnie ogłoszony (art. 418 § 1 k.p.k.), a uznany za ogłoszony – na podstawie art. 100 § 1a k.p.k. – powoduje, iż wyrok taki nie wywołuje skutków prawnych (sentantia non existens), czy też w przypadku, kiedy na ogłoszenie wyroku nikt się nie stawił (ani strony, ani ich przedstawiciele procesowi, ani publiczność) uchybienie tego rodzaju należy rozpatrywać w kategoriach tzw. względnej przyczyny odwoławczej?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 12/21 – z dnia 9 marca 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

„Czy zawarty w art. 2 § 1 k.w. zwrot "jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia wykroczenia, stosuje się ustawę nową" w odniesieniu do normy intertemporalnej wyrażonej w tym przepisie obejmuje również sytuację, gdy w dacie orzekania nastąpiła zmiana przepisów rozporządzenia wydanego na podstawie odrębnej ustawy, pozostającego w związku z art. 116 § 1a k.w., w ten sposób, że określone zachowanie (zaniechanie) podlegające w dacie czynu penalizacji w oparciu o wymieniony

przepis Kodeksu wykroczeń, nie jest penalizowane w dacie orzekania?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 13/21 – z dnia 9 marca 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„1. Czy udział w składzie sądu powszechnego osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) powoduje a priori przypadek nienależytej obsady sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), czy też zachodzi konieczność badania, w konkretnych okolicznościach sprawy, czy doszło do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?

2. Czy udział w składzie sądu powszechnego osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) przy rozpoznaniu środka odwoławczego od orzeczenia sądu pierwszej instancji wydanego z udziałem sędziego powołanego również na podstawie ww. przepisów prowadzić będzie w każdym przypadku do naruszenia art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej

Polskiej, art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.) lub art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej i wskutek czego wystąpi przypadek nienależytej obsady sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.)?

3. W razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie 2 czy sędzia wyznaczony do rozpoznania środka odwoławczego w sytuacji określonej w pytaniu nr 2 ulega wyłączeniu z mocy prawa, gdyż z uwagi na nienależytą obsadę sądu dojdzie do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?

4. W razie negatywnej odpowiedzi na pytanie nr 2 czy brak inicjatywy strony zmierzającej do oceny wpływu wadliwości procesu powoływania sędziego w konkretnych okolicznościach na naruszenie standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności zwalnia sąd odwoławczy od werbalizacji oceny występowania bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu z przyczyn związanych z przebiegiem procesu powołania sędziego (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), czy też każdorazowo w uzasadnieniu wyroku, w przypadku prawnego obowiązku jego sporządzenia, dla wypełnienia standardu sądu ustanowionego ustawą zachodzić będzie konieczność odniesienia się do okoliczności, jakie mogły mieć na to wpływ?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 16/21 – z dnia 9 marca 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy Fundusz Sprawiedliwości, działający na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 września 2017 r. w sprawie Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej – Funduszu Sprawiedliwości (Dz. U. z 2017 r. poz. 1760), wydane na podstawie art. 43 § 19 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, w jej brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, a obowiązującym od 12 sierpnia 2017 r., jest tożsamy z Funduszem Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, o którym mowa w art. 43a, art. 47 i art. 57a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 18/21 – z dnia 9 marca 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach:

„Czy na etapie postępowania apelacyjnego, sprawa w której zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 kk, lecz sąd I instancji przypisał oskarżonemu odpowiedzialność za przestępstwo zakwalifikowane z przepisu przewidującego zagrożenie karą pozbawienia wolności, której górna granica nie przekracza 5 lat, jest – w myśl art. 14fa. 1 ustawy z dnia 20.04.2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r. poz. 1023) – sprawą o przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności, której górna granica nie przekracza 5 lat, w sytuacji, gdy apelację wniesiono jedynie na korzyść oskarżonego

i w związku z tym podlega rozpoznaniu w postępowaniu apelacyjnym w składzie jednoosobowym?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III PZP 2/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy oczywistą omyłką jest niewłaściwe określenie przez powoda w pozwie nazwy pracodawcy w sytuacji, gdy z załączników do pozwu, w tym dokumentów dotyczących zatrudnienia, a także dalszych pism procesowych, wynika inna nazwa pracodawcy?

2. W razie pozytywnej odpowiedzi na pkt. 1 – czy sąd odwoławczy (inny skład sądu pierwszej instancji) rozstrzygając zażalenie na postanowienie sądu I instancji w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki po uprawomocnieniu wyroku jest związany uzasadnieniem postanowienia sądu II instancji odrzucającego apelację skarżącego z powodu wniesienia jej przez podmiot nie będący stroną procesu, a więc nieuprawniony do wniesienia apelacji, choć podmiotem tym była spółka, która zgodnie z dokumentami dotyczącymi zatrudnienia pracownika była pracodawcą powoda i faktycznie działała przed sądem I instancji nie kwestionując przez czas trwania postępowania pierwszoinstancyjnego legitymacji biernej?”

III UZP 3/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy okres 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych z art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1867) powinien przypadać wyłącznie po ostatnim zatrudnieniu ubezpieczonego oraz po rozwiązaniu umowy o pracę z przyczyn ekonomicznych, czy okres ten może przypadać kiedykolwiek, w czasie aktywności zawodowej pracownika poprzedzającej jego ostatnie zatrudnienie?”

III UZP 4/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jak rozumieć użyte w art. 13 ust. 1 zd. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1205) sformułowanie, iż jednorazowe odszkodowanie przysługuje również w razie śmierci wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej rencisty, który był uprawniony do renty z ubezpieczenia wypadkowego. Czy takie uprawnienie wynikać winno z mocy samego prawa czy też musi być ono ustalone w chwili śmierci przez organ rentowy w drodze decyzji administracyjnej?”

III UZP 5/22

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przewidziany w art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst Dz. U. z 2022 r., poz. 504) sposób liczenia okresu zatrudnienia na kolei znajduje zastosowanie przy ustalaniu 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 184 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy, jako przesłanki prawa do emerytury określonej w tym przepisie?”

UCHWAŁY IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III UZP 4/21 – z dnia 9 marca 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne składu Apelacyjnego we Wrocławiu:

„Czy ubezpieczonemu, urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949 r., który pozostawał w zawodowej służbie wojskowej przed dniem 2 stycznia 1999 r., i pobiera emeryturę z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przysługującą z tytułu okresów składkowych i nieskładkowych poprzedzających służbę wojskową, jak i przypadających po zakończeniu tej służby, może być wypłacana jednocześnie emerytura wojskowa, na której wysokość ustaloną na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, wpływa wyłącznie wysługa emerytalna związana z okresami pozostawania w służbie wojskowej (art. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin w związku z art. 95 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych)?”

postanowiono zawiesić sprawę.

III UZP 11/21 – z dnia 9 marca 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne składu Apelacyjnego w Gdańsku:

„Czy pobieranie emerytury z art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2021 r., poz. 291) wyłącza możliwość nabycia przez byłego pracownika kolejowego prawa do deputatu węglowego w formie ekwiwalentu pieniężnego, o którym mowa

w art. 74 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego «Polskie Koleje Państwowe» (j.t. z 2021 r., poz. 146) z uwagi na okoliczność, że przesłanką ustalenia prawa do tej emerytury jest wyłącznie osiągnięcie przez ubezpieczonego wieku emerytalnego?” postanowiono zawiesić sprawę.

III PZP 1/22 – z dnia 5 kwietnia 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Ocena co do sprzeczności składu sądu z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c., gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana po dniu 23 stycznia 2020 r. na urząd sędziego w sądzie powszechnym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3), wymaga prowadzenia ustaleń według kryteriów określonych w uzasadnieniu uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20 (OSNC 2020 nr 4, poz. 34), czy wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.